

Coses que passen

En diverses ocasions he expressat el meu plany pel destí de notícies aparentment de poca importància, però que si es consideren bé és possible que continguin significats profunds: potser presagis, lliçons de mena diversa o, simplement, matèria per a dedicar-hi una estona de meditació útil. En alguns casos (ho he dit abans d'ara) n'hi ha que mereixerien de ser investigades i seguides, per veure com acaben o com evolucionen.

Auvi mateix, dia 1 d'octubre, quan escric aquestes ratlles, els diaris porten unes quantes dades breus, d'aquelles que només semblen destinades a omplir espais. Però ¡Déu n'hi do! L'agència Efe mostra una atenció especial a fets d'aquesta mena, com per exemple el cas de María del Carmen Cendegui, de 37 anys, que caminava pels carrers del barri d'Arganzuela (Madrid), amb un ganivet que li travessava el coll de banda a banda. La policia, alertada per diversos veïns

del districte, va trobar la dona quan esperava prudentment el canvi de semàfor per creuar una calçada. La van ingressar en un hospital i no es trobava prou bé per fer declaracions en el moment de divulgar la notícia. ¿Se'n tornarà a ocupar, la premsa? Podria ser un cas, ben poc corrent, de faquirisme femení.

Una altra informació curiosa –si més no– ens feia saber que un jove socialista, José Antonio del Río, havia mort a Albolote (Granada) perquè li havia caigut al cap un bust de Pablo Iglesias. La desgràcia ocorregué mentre la víctima netejava l'efígie de l'il·lustre apòstol de l'obrerisme. ¡Quina mort més simbòlica per a un jove militant socialista!

Pàgina ençà, pàgina enllà, l'agència Efe proporcionava el coneixement de la reunió, a

Innsbruck, d'una comissió d'experts que havien de dictaminar si el cadàver d'un home que visqué fa cosa de 4.000 anys pertany a Àustria o a Itàlia. Duaners i gendarmes austríacs i agrimensors italians foren enviats al glacier de Similaun per a establir formalment la nacionalitat de la famosa despulla. Que també n'hi ha per llogar-hi cadires... Ara que a Europa es produeixen crispacions per la desaparició o reparició de fronteres, resulta que ens preocupa saber a quina banda de la ratlla va caure mort, fa 4.000 anys, un caçador que, si molt convé, era un internacionalista de tota la vida. Tal com deia al principi: diguin el que diguin, val la pena de llegir els diaris procurant no deixar res per verd.

Pere Calders